

<http://www.luju.ro/exclusiv-sentinta-de-condamnare-la-moarte-a-lui-nicolae-si-elena-ceausescu-data-de-colonelul-de-justitie-gica-popa-care-si-a-tras-un-glont-in-cap-dupa-ce-si-a-dat-seama-c-a-a-savarsit-o-crima-sentinta>

EXCLUSIV – Sentinta de condamnare la moarte a lui Nicolae si Elena Ceausescu data de colonelul de justitie Gica Popa, care si-a tras un glont in cap dupa ce si-a dat seama ca a savarsit o crima (Sentinta)

Scris de George TARATA | Data: 20.12.2012 17:23

Se implinesc, peste cateva zile, **23 de ani de la moartea sotilor Nicolae si Elena Ceausescu**. La 25 decembrie 1989, in sfanta zi de Craciun, dictatorii Ceausescu au fost executati in Unitatea Militara 01378 din Targoviste, in urma unei mascarade judiciare. Nicolae Ceausescu si Elena Ceausescu au fost gasiti vinovati de **genocid, subminarea puterii de stat, acte de diversiune si subminarea economiei nationale**, in urma unui simulacru de proces, in care atat avocatii din oficiu ai dictatorilor, cat si presedintele completului de judecata, **colonelul de justitie Gica Popa (foto mijloc)**, s-au transformat in acuzatori. De altfel, acesta din urma s-a si sinucis la cateva luni, dupa ce si-a dat seama ca a fost partas la o crima. La 1 martie 1990, Gica Popa s-a impuscat, intr-o unitate militara.

Sotii Ceausescu au fost condamnati in baza unui rechizitoriu intocmit de procurorul militar, maiorul de justitie la acea vreme **Dan Voinea**, de **Tribunalul Militar Teritorial Bucuresti, constituit conform legii de organizare judecatoreasca nr. 58/1968, precum si in temeiul Hotararii din 24 decembrie 1989 a Consiliului Frontului Salvarii Nationale semnata de Ion Iliescu in calitate de presedinte al Frontului Salvarii Nationale, functie in care a fost ales in data de 26 decembrie 1989**. Completul de judecata a fost compus din colonelul de justitie **Popa Gica** (presedinte), colonelul de justitie **Nistor Ioan** (judecator), cpt. **Sorescu Corneliu**, lt. maj. **Condrea Daniel**, lt. **Zamfir Ion** (toti trei asesori populari), si plut. maj. **Tanasa Jan** (grefier).

SENTINȚA NR.1
din 25 decembrie 1989

Tribunalul Militar Teritorial București constituit conform legii de organizare judecătorească nr.58/1968, precum și în temeiul Hotărârii din 24 decembrie 1989 a Consiliului Frontului Salvării Naționale, compus din:

Președinte	- colonel de justiție Popa Gică
Judecător	- colonel de justiție Nistor Ioan
Asesori populari	(- cpt. Sorescu Corneliu (- lt.maj. Condrea Daniel (- lt. Zamfir Ion
Procuror militar	- maior de justiție Voinea Dan
Grefier	- plut.maj. Tănăsă Jan,

s-a întrunit în ședință publică pentru a soluționa cauza privitoare pe inculpații Ceaușescu Nicolae și Ceaușescu Elena, trimiși în judecată prin ~~procuraturile~~ Direcției Procuraturilor Militare din 24 decembrie 1989, pentru săvârșirea infracțiunilor de genocid prev.de art.357 alin.1 lit.a-c c.pen., subminarea puterii de stat prev.de art.152 alin.1 c.pen., acte de diversiune prev.de art.163 c.pen. și subminarea economiei naționale prev.de art.165 alin.2 c.pen.

Lumeajustitiei.ro va prezinta in continuare, integral, **sentinta nr. 1 din 25 decembrie 1989 a Tribunalului Militar Teritorial Bucuresti**, prin care sotii Nicolae si Elena Ceausescu au fost condamnati la moarte.

Aparatorii lui Nicolae si Elena Ceausescu au solicitat respingerea exceptiei de necompetenta a instantei invocata de cei doi dictatori

Asa cum reiese din sentinta nr. 1 din 25 decembrie 1989, inca de la inceputul asa-zisului proces, Nicolae Ceausescu si Elena Ceausescu au invocat exceptia de necompetenta a instantei, pe care presedintele completului, Gica Popa, a pus-o in discutia partilor. Cum era de asteptat, procurorul Dan Voinea a solicitat respingerea exceptie, dar acelasi lucru l-au facut si "aparatorii" sotilor Ceausescu, avocatii Nicolae Teodorescu si Constantin Lucescu. Iata ce se mentioneaza in sentinta cu privire la exceptia de necompetenta a instantei ridicata de cuplul dictatorial:

Inculpatii s-au prezentat in stare de arest, fiind asistati de aparatorii din oficiu av. Teodorescu Nicolae si av. Lucescu Constantin, ambii din Colegiul de avocati al Municipiului Bucuresti.

Procedura indeplinita.

Presedintele a verificat identitatea inculpatilor ale caror date de stare civila sunt mentionate in declaratiile anexate la dosarul cauzei.

Inculpatii au invocat exceptia de necompetenta a instantei in fata careia au fost dedusi judecatii, prevalandu-se de functiile si calitatile oficiale pe care pretind ca le mai detin, exceptie pe care presedintele completului a pus-o in discutia partilor.

Procurorul militar, avand cuvantul, a precizat ca faptele pentru care inculpatii sunt trimisi in judecata sunt date prin lege in competenta materiala a acestui tribunal militar, potrivit art. 28 pct. 1, lit. b teza a II-a si lit. c. c.pr.pen.

Pe de alta parte, procurorul a aratat ca urmare a Revolutiei victorioase din 22 decembrie 1989, dictatura ceausista a fost doborata, puterea suprema in stat fiind incredintata de popor Consiliului Frontului Salvării Nationale care in exercitarea atributiilor sale a desfiintat vechile organe ale puterii – Consiliul de Stat si Marea Adunare Nationala -, iar guvernul, in intregul sau, a fost destituit. Pe cale de consecinta, cei doi inculpati nu mai detin vreo calitate oficiala opozabila normelor de drept material si procesual, astfel ca judecarea lor de catre aceasta instanta este legala.

Fata de precizarile facute de procurorul militar, aparatorii inculpatilor au cerut sa se ia act ca exceptia de necompetenta, invocata de inculpati, este neintemeiata, deoarece faptele, prin natura lor, sunt de competenta materiala a acestei instante, iar pierderea calitatilor oficiale ce le-au detinut anterior Revolutiei din 22 decembrie 1989 fac incidente dispozitiile procesuale in materie.

Tribunalul, deliberand asupra exceptiei de necompetenta, constata ca este legal sesizat in legatura cu faptele imputate inculpatilor, deoarece, potrivit art.28, pct. 1, lit. b-c. c.pr.pen. Asemenea fapte sunt de competenta sa, iar inculpatii nu mai au vreo calitate oficiala, intrucat dupa victoria Revolutiei din 22 decembrie 1989 acestia au fost destituiti din toate functiile ce le-au detinut pe linie de stat.

Mai mult, o dovada incontestabila a acestei stari de lucruri o constituie faptul ca la data de 22 decembrie 1989 cei doi inculpati si-au abandonat functiile, parasind pe ascuns Capitala intr-un elicopter, cu intentia vadita de a fugi din tara, in mod fraudulos, dar au fost depistati si retinuti.

In consecinta, tribunalul, luand act de concluziile procurorului militar si al aparatorilor inculpatilor, constata ca este legal sesizat si competent sa procedeze la judecarea cauzei de fata”.

Ulterior, aceeasi avocati ai cuplului Ceausescu au informat instanta ca nu au probe de solicitat in apararea celor doi: “Presedintele a dispus apoi citirea actului de sesizare, dupa care s-a trecut la ascultarea inculpatilor, raspunsurile acestora fiind consemnate in declaratiile atasate la dosar.

La cererea aparatorilor, instanta a dispus ca acestia sa ia legatura cu inculpatii, in vederea formularii unor probe in aparare.

Reluandu-se dezbaterile, avocatii au informat tribunalul ca nu au alte probe de solicitat in aparare cum si imprejurarea ca inculpatii sustin ca au o stare de sanatate corespunzatoare si ca nu au suferit si nu sufera de vreo maladie psihica care sa le diminueze discernamantul, cerand instantei sa ia act ca nu au alte probe de administrat si ca se poate trece la judecarea cauzei in fond”.

Aparatorii sotilor Ceausescu s-au transformat in acuzatori. Avocatul Teodorescu: “rezulta fara posibilitate de tagada ca faptele imputate inculpatilor au fost savarsite in totalitatea lor”. Avocatul Lucescu: “evidenta probelor administrate nu pune la indoiala realitatea faptelor comise de catre acestia”

Potrivit sentintei nr. 1 din 25 decembrie 1989, procurorul militar Dan Voinea a dezvoltat oral rechizitoriul si a expus acuzatiile care li se aduc sotilor Nicolae si Elena Ceausescu. In ceea ce-i priveste pe cei doi avocati ai sotilor Ceausescu, acestia s-au transformat la randul lor in acuzatori, declarand in fata instantei ca nu exista niciun dubiu cu privire la comiterea faptelor de catre dictatori:

Tribunalul, deliberand, ia act ca in cauza, atat procurorul militar, cat si aparatorii inculpatilor, nu au alte probe de solicitat si in consecinta dispune trecerea la dezbateri.

Procurorul militar, avand cuvantul, a dezvoltat oral rechizitoriul, mentionand ca inculpatii se fac vinovati de grave crime impotriva poporului roman si a minoritatilor nationale, constand in aceea ca timp indelungat au actionat premeditat si perseverent in scopul de a distruge fizic si psihic intreaga colectivitate din tara noastra, actiuni ce au culminat in zilele de 16 – 22 decembrie 1989, cand pentru a inabusi demonstratiile pasnice ale populatiei care au avut loc in diverse centre ale Romaniei au odonat fortelor de represiune sa deschida focul asupra demonstrantilor, suprimand astfel viata a mai multor mii de oameni nevinovati.

Mai mult, cei doi inculpati au initiat actiuni armate de natura a periclita puterea de stat, nou instituita in tara.

In realizarea acestui scop criminal, inculpatii au ordonat acolitilor lor distrugerea, degradarea si aducerea in stare de neintrebuintare a unor obiective vitale ale economiei nationale, soldate cu pagube incomensurabile pentru avutia nationala.

Manifestand o crasa incompetenta si megalomanie, inculpatii au dispus dupa bunul lor plac de bogatiile tarii, ordonand investitii si efectuarea de lucrari ce nu erau necesare, producand astfel prejudicii deosebit de importante pentru economia tarii, aducand-o in pragul falimentului.

In final, procurorul militar a aratat ca probele deja administrate in cauza, precum si faptele de evidenta notorietate care nu se mai cer a fi dovedite ori demonstrate, conduc la concluzia ca inculpatii au savarsit faptele pentru care sunt trimisi in judecata si anume infractiunile de genocid prev. de art. 357 alin. 1, lit. a-c c.pen., subminarea puterii

de stat prev. de art. 162 alin.1 c.pen., acte de diversiune prev. de art. 163 c.pen si subminarea economiei nationale, prev. de art. 165 alin. 2 c.pen. si a cerut condamnarea lor la pedeapsa cu moartea, precum si confiscarea totala a averii inculpatilor Ceausescu Nicolae si Ceausescu Elena.

In cuvantul sau, avocatul Teodorescu Nicolae a aratat ca din actele si probele existente la dosarul cauzei si examinate de aparare, rezulta fara posibilitate de tagada ca faptele imputate inculpatilor au fost savarsite in totalitatea lor, iar incadrarea juridica retinuta de acuzare prin actul de sesizare a Tribunalului este legala.

In concluzie, aparatorul, referindu-se la necesitatea ca fiecare sa raspunda pentru faptele comise, a tinut sa sublinieze imprejurarea ca, solutionand cauza, Tribunalul va trebui sa pronunte o astfel de pedeapsa care sa fie in primul rand dreapta si corespunzatoare gravitatii faptelor comise. De asemenea, aceasta nu va trebui sa reflecte un spirit de vendeta, ci va trebui sa fie de natura a-i convinge pe inculpati si pe ceilalti acolitii ai lor ca astfel de fapte trebuiesc reprimite cu toata fermitatea, pentru ca pun in pericol insasi existenta natiunii noastre.

Avocatul Lucescu Constantin, avand cuvantul a aratat ca in pofida atitudinii abstractioniste adoptate de inculpati, evidenta probelor administrate nu pune la indoiala realitatea faptelor comise de catre acestia. Refuzul inculpatilor de a coopera cu instanta si chiar cu aparatorii lor ingreuneaza misiunea acestora, care trebuie exercitata in orice imprejurare cu conditia ca aceasta aparare sa se faca in limitele legii.

Faptele imputate sunt dovedite in mod incontestabil, constituind de altfel, activitati notorii care nici nu mai impun sa fie demonstrate.

Cu toate acestea, roaga a se retine imprejurarea, de altfel singura care le poate fi favorabila si anume ca cele trei greseli fundamentale din activitatea lor infractionala savarsita in ultimul timp (convocarea mitingului din fata fostului sediu al C.C., unde dictatorul intentiona sa-si expuna opinia in legatura cu caracterul evenimentelor de la Timisoara, ordinul de a-l ucide ca tradator pe fostul ministru al apararii nationale, general-colonel Vasile Milea, motivat de faptul ca nu a transmis ordinul de a se trage in demonstrantii de la Timisoara, ca si ordinul de a se trage in tinerii manifestanti din Bucuresti) au constituit scanteia care a aprins flacara Revolutiei din 22 decembrie 1989 si doborarea dictaturii ceausiste'.

Instanta: "In realizarea activitatii lor criminale, inculpatii au acaparat puterea politica, aservindu-si intregul aparat de stat pe care l-au folosit pentru satisfacerea intereselor lor meschine, precum si pentru reprimarea poporului roman"

In cele din urma, Nicolae Ceausescu si Elena Ceausescu au fost gasiti vinovati pentru toate cele patru acuzatii care le-au fost aduse, verdict care nu a fost insa niciodata pus sub semnul indoielii, dupa cum s-a putut observa. Iata ce a constatat Tribunalul Militar Teritorial Bucuresti cu privire la acuzatiile aduse dictatorilor Nicolae si Elena Ceausescu:

Presedintele, acordand ultimul cuvânt inculpatilor, acestia au continuat sa se mentina pe pozitia contestarii legalitatii instantei si a refuzului de a-si exprima parerea cu privire la faptele imputate, motiv pentru care au si refuzat sa semneze declaratiile consemnate in sedinta publica.

Deliberand asupra cauzei de fata, in baza actelor si probelor de la dosar, tribunalul constata urmatoarele:

Inculpatii Ceausescu Nicolae si Ceausescu Elena, care au exercitat functii deosebit de importante pe linie de stat, datorita victoriei Revolutiei din 22 decembrie 1989, le-au abandonat in aceeasi zi, parasind pe ascuns Capitala cu ajutorul unui elicopter, cu vadita intentie de a parasii fraudulos tara.

Drept urmare, Consiliul Frontului Salvarii Nationale, caruia poporul i-a incredintat exercitarea puterii supreme in stat, i-au destituit din toate functiile ce le-au detinut, constatandu-se ca cei doi tirani, timp de peste doua decenii au actionat in mod direct si premeditat pentru distrugerea lenta dar sigura a poporului roman si minoritatilor nationale.

In realizarea activitatii lor criminale, inculpatii au acaparat puterea politica, aservindu-si intregul aparat de stat pe care l-au folosit pentru satisfacerea intereselor lor meschine, precum si pentru reprimarea poporului roman.

Astfel, prevalandu-se de asa-zisul "program stiintific de alimentatie a populatiei", au dispus masuri de infometare sistematica a poporului, privandu-l de cele mai elementare conditii de viata.

Preocupati de ideea construirii unor edificii faraonice, cei doi megalomani au intocmit si pus in aplicare veritabile programe de lichidare a oraselor si satelor tarii, cu motivatia sistematizarii localitatilor si sporirea gradului de confort al populatiei.

In acest scop, inculpatii au ordonat si realizat demolarea a mai multor vestigii istorice ale poporului roman, a sute de mii de imobile, unele dintre acestea veritabile mostre ale stilului arhitectonic autohton, precum si numeroase lacasuri de cult.

Pentru realizarea planurilor lor aberante cei doi tirani au cheltuit fabuloase sume de bani (in lei si valuta), secatuind in mod nejustificat bogatiile tarii timp in care poporul roman avea unul dintre cele mai scazute nivele de trai din

Europa (infometat, fara caldura, fara lumina etc.).

Obsedati de teama poporului, pe care-l urau, cei doi dictatori, paralel cu dezmembrarea armatei romane, in care nu avea incredere, vazand in aceasta bratul inarmat al poporului, au neglijat deliberat dotarea ei cu tehnica de lupta la nivelul exigentelor moderne si au lipsit-o de posibilitatea de a se instrui corespunzator. Concomitent, au folosit-o pentru indeplinirea unor sarcini ce nu intrau in sfera de preocupari a armatei.

In paralel, cei doi inculpati au actionat pentru a-si asigura mentinerea puterii si consolidarea dictaturii personale, recrutand si instruind in secret formatiuni militare inzestrate cu o tehnica de lupta de prim rang si o pregatire de inalt nivel, pe care sa o poata folosi in caz de nevoie impotriva poporului roman. Acest prilej a fost oferit de demonstratiile pasnice ale populatiei din Timisoara in zilele de 16 si 17 decembrie 1989, a celor din Capitala, precum si din municipiul Sibiu, unde dictatorul a ordonat sa se traga asupra demonstrantilor, cu scopul de a distruge colectivitatile existente in acele localitati.

Victoria Revolutiei din 22 decembrie 1989 a condus la rasturnarea dictaturii clanului ceausist si curmarea genocidului, practicat de fortele mercenare si teroriste care au provocat moartea a mii de oameni.

In ura lor furibunda impotriva poporului roman, inculpatii au ordonat distrugerea ori aducerea in stare de neintrebuintare a unor importante centre de cultura ca Biblioteca Centrala Universitara, Muzeul National de Arta etc., precum si a unui insemnat fond de locuinte.

Ignorati, dar snobi, cei doi tirani si-au impodobit numeroasele resedinte pe care le foloseau ca pe propriile lor proprietati cu valoroase opere de arta ori carti rare, sustrate din patrimoniul unor prestigioase institutii culturale.

Nemultumiti cu spolierea poporului roman si dornici de a-si crea rezerve valutare necunoscute, inculpatii au dispus in mod abuziv ca o parte din sumele in valuta cuvenite statului roman ori unor intreprinderi si institutii romane provenite din operatiunile de export-import sau din alte operatii sa fie depuse in cont la banci straine pe numele lor ori sub alte nume, dar la dispozitia lor.

Prin asemenea manopere frauduloase si actiuni discreționare au fost sustrate din patrimoniul statului roman valori estimate la peste un miliard de dolari SUA, paguba care a fost de natura sa dezorganizeze grav economia nationala, punand in pericol insasi existenta natiunii, prin infometarea poporului, penuria de medicamente uzuale pentru populatie, lipsa de materii prime si utilaje moderne etc.

In timpul desfasurarii procesului, inculpatii nu numai ca au contestat permanent legalitatea constituirii tribunalului, dar au si refuzat sa raspunda la majoritatea intrebarilor ce li s-au adresat, iar cand totusi au acceptat sa o faca au negat comiterea vreunei din faptele ce li se imputa prin actul de inculpare, sustinand ca totul este o inscenare de care poporul este strain, popor care in prezent ar lupta pentru a inlatura pe autorii loviturii de stat, sprijiniti de agenturi straine din Vest si din Est.

Refuzul inculpatilor de a coopera cu tribunalul, precum si pozitia pe care s-au situat de respingere totala a capetelor de acuzare, nu prezinta relevanta juridica, deoarece ele sunt, pe de o parte, confirmate cu actele si probele de la dosar (vol. I), iar pe de alta parte, aceste fapte sunt de o asemenea notorietate incat in conformitate cu principiile dreptului penal ele nu mai trebuiesc dovedite.

Astfel fiind, tribunalul retine ca cei doi inculpati au savarsit cu intentie directa totalitatea faptelor mentionate in rechizitoriul Directiei Procuraturii Militare.

Pe plan juridic, acestea intrunesc elementele constitutive ale infractiunilor de genocid prev. de art.357, alin. 1, lit. a-c c.pen., subminarea puterii de stat prev. de art. 162, alin. 1 c.pen., acte de diversiune prev. de art. 163 c.pen. si subminarea economiei nationale prev. de art. 165 alin.2 c.pen., tratamentul sanctionator prevazut de lege pentru aceste infractiuni fiind identic, respectiv pedeapsa capitala si confiscarea totala a averii sau inchisoare de la 15 la 20 de ani, interzicerea unor drepturi si confiscarea totala a averii.

Dat fiind caracterul continuat al faptelor savarsite de inculpati, in conditiile concursului real de infractiuni (art. 41 alin. 2 si art. 33 – 34 c.pen.), consecintele deosebit de grave ale acestora, care au pus in pericol insasi existenta poporului roman, tribunalul apreciaza ca pedeapsa ce urmeaza a li se aplica inculpatilor este pedeapsa capitala si confiscarea totala a averii pentru fiecare din infractiunile comise.

Intrucat prin infractiunea de subminare a economiei nationale inculpatii au prejudiciat grav statul roman, urmeaza ca in temeiul art. 998 c.civ., art. 14 si art. 17 alin.1 si 3 c.pr.pen., acestia vor fi obligati sa restituie statului roman toate sumele de bani, metalele pretioase si orice valori depuse de acestia, sub orice nume, la banci straine sau la alte institutii ori persoane din strainatate, ori sa plateasca, in solidar, echivalentul lor in dolari SUA.

Deoarece ulterior pot fi descoperite si alte prejudicii aduse statului roman ori oricarei alte persoane, urmeaza sa se rezerve celor pagubiti dreptul la actiuni civile distincte.

De asemenea, in scopul asigurarii repararii pagubelor si executarii confiscarii averii, instanta va dispune, potrivit art. 163 si art. 357 alin. 2 lit.c c.pr.pen., mentinerea masurilor asiguratorii instituite in cauza de procuratura militara.

Pentru aceste motive, Tribunalul in numele legii, hotaraste

Cu unanimitate de voturi condamna pe inculpatii:

- **Ceausescu Nicolae, fiul lui Andruta si Maria, nascut la data de 26 ianuarie 1918, in comuna Scornicesti, judetul Olt, cu ultimul domiciliu in Bucuresti, Bulevardul Primaverii, nr. 50, sectorul 1, in prezent arestat, si**
- **Ceausescu Elena, fiica lui Nae si Alexandrina, nascuta la data 6 ianuarie 1916, in comuna Petresti, judetul Dambovita, cu ultimul domiciliu in Bucuresti, Bulevardul Primaverii, nr. 50, sectorul 1, la pedeapsa capitala si confiscarea totala a averii pentru savarsirea urmatoarelor infractiuni:**

- **genocid**, prev. de art. 357, alin. 1, lit. a-c, c.pen.;

- **subminarea puterii de stat**, prev. de art. 162, alin. 1, c.pen;

- **acte de diversiune**, prev. de art. 163 c.pen;

- **subminarea economiei nationale**, prev. de art. 165, alin. 2, c.pen, toate cu aplicarea art. 33-34 si 41, alin. 2, c.pen.

In baza art. 998 c.civil si art. 14, alin. 3 lit. a din Codul de procedura penala, obliga pe inculpati sa restituie statului roman toate sumele de bani, metale pretioase si orice alte valori depuse de acestia, sub orice nume, la banci straine sau la alte institutii ori persoane din strinatate sau, potrivit art. 14, alin. 3, lit. b din Codul de procedura penala si art. 998 din Codul civil, sa plateasca statului, in solidar, echivalentul acestor bunuri in dolari SUA.

Potrivit art. 163 si art. 357, alin. 2, lit. c din Codul de procedura penala, mentine masurile asiguratorii luate de Directia Procuraturilor Militare asupra tuturor bunurilor apartinand inculpatilor.

Cu drept de recurs.

Pronuntat astazi, 25 decembrie 1989, in sedinta publica, in prezenta inculpatilor, in Garnizoana Targoviste".

Sentinta a fost pusa in aplicare in aceeasi zi, 25 decembrie 1989, dupa ce Nicolae si Elena Ceausescu au refuzat sa formuleze recurs, pe motiv ca nu recunosc instanta care i-a judecat si condamnat la inchisoare. Cei doi dictatori au fost impuscati la ora 14.45.

[* Cititi aici sentinta nr. 1 din 25 decembrie 1989 prin care au fost condamnati la moarte Nicolae si Elena Ceausescu](#)